

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/14/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2518201161
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lucia Mizerová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2518201161.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: Mgr. Lucia Mizerová a sudkýň: JUDr. Ľubica Spálová a Mgr. Renáta Gavalcová, v právnej veci žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom Bratislava, Bajkalská 19B, IČO: 36 062 235, zastúpeného advokátskou kanceláriou: Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Bratislava - mestská časť Petržalka, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: Mgr. J. V., nar. XX.XX.XXXX, adresa X., X. F. XXXX/XX, o zaplatenie 2.017,73 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Piešťany č. k. 15C/2/2018-243 zo dňa 7.11.2019 - voči vyhovujúcemu výroku I., takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku I. v časti o zaplatenie sumy 802,93 Eur spolu s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 802,93 Eur od 24.6.2017 do zaplatenia **p o t v r d z u j e**.
- II. Vo zvyšnej časti napadnutý vyhovujúci výrok I. **m e n í t a k**, že žalobu vo zvyšku **z a m i e t a**.
- III. Žalovanému **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 20,42%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.383,50 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.383,50 Eur od 24.6.2017 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku; výrokom II. vo zvyšnej časti žalobu zamietol a výrokom III. rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 37,14%.

2. Rozhodnutie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 3 ods. 1, § 20 ods. 1, § 24 ods. 2 písm. b), ods. 3, 7, 9 zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zák. o PZP“), ďalej ust. § 45 ods. 1, § 427 ods. 1, § 443, § 517 ods. 1, 2, § 789 ods. 2 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. účinného od 1.2.2013 a vecne tým, že po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba bola v časti o zaplatenie istiny 1.383,50 Eur s požadovaným úrokom z omeškania podaná dôvodne. Žalobca si podanou žalobou uplatnil tzv. regresný nárok v zmysle § 24 ods. 7 zák. o PZP, keďže žalobca ako kancelária (§ 20 ods. 1 zák. o PZP) sa domáha náhrady toho, čo plnil za žalovaného, ktorý je zodpovednou osobou za škodu podľa odseku 2 písm. b) tohto zákona, keďže sa jednalo o škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti. Skutočnosťou, na základe ktorej si žalobca uplatnil regresný nárok voči žalovanému, bola dopravná nehoda zo dňa 22.2.2016, ktorej existenciu žalovaný nesporeval. Taktiež nebolo sporným, že predmetná udalosť má svoj pôvod vyvolaný prevádzkou motorového vozidla zn. Fiat DUCATO, EČ: PN 434 CK, ktorého držiteľom (súčasne aj vodičom) v daný deň bol žalovaný, pričom nesporným bolo aj to, že k danému dňu 22.2.2016 nebolo uzatvorené povinné zmluvné poistenie tak,

ako to vyplýva z ustanovenia § 3 ods. 1 zák. o PZP, pričom povinnosť uzatvoriť poisťnú zmluvu mal žalovaný ako držiteľ motorového vozidla. Súd prvej inštancie mal za to, že napriek tomu, že regresné (postihové právo) žalobcu je originárnym právom (nejedná sa o právo na náhradu škody), nebolo možné postupovať tým spôsobom, že by súd len „mechanicky“ do svojho rozhodnutia prevzal výšku sumy vyplatené žalobcom bez skúmania toho, či a v akej výške vznikla poškodenému škoda a či a v akom rozsahu zodpovedá žalovaný ako osoba bez poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za súčasného skúmania existencie možného spoluzavinenia na tejto škode samotným poškodeným (rozhodnutie NS ČR sp. zn. 32Cdo/331/2011 zo dňa 30.1.2013), a to prihliadnuc aj na skutočnosť, že žalovaný doposiaľ nebol účastný procesu odškodňovania poškodeného, nemal možnosť sa brániť, namietat, súhlasiť v rámci daného procesu, to mu bolo umožnené až v rámci tohto konania. Bez spoľahlivého a jednoznačného záveru o tom, že škodu spôsobil žalovaný jeho motorovým vozidlom, nemožno založiť regresný nárok žalobcu voči žalovanému. Opačným postupom by žalobca „de facto“ prejudikoval súdne rozhodnutie o dôvodnosti, výške regresného nároku, čo nie je prípustné. V tejto súvislosti je potrebné zmieniť aj skutočnosť, že výška poskytnutého plnenia v rámci náhrady škody poškodenému bola sporná. Žalovaná suma pritom pozostávala z niekoľkých samostatných nárokov, a to vecnej škody v sume 500,57 Eur, škody na zdraví v sume 1.237,-Eur za bolestné, škody na zdraví v sume 7,93 Eur za náklady liečenia (lieky), škody na zdraví v sume 80,-Eur za náklady na posudok a škody na zdraví v sume 192,23 Eur za náhradu straty na zárobku poškodeného. Pokiaľ ide o dôvodnosť samotného základu nároku žalobcu ako kancelárie na uplatnenie regresného nároku voči žalovanému, mal súd za preukázanú existenciu dopravnej nehody vo vzťahu od ktorej bol odvodený základ práva poškodeného na náhradu škody, od ktorého je následne uplatňované regresné právo žalobcu v tomto konaní, a to okrem toho, že išlo o skutočnosť nespornú medzi stranami aj listinnými dôkazmi: uznesením Polície ČR zo dňa 30.11.2016, likvidačnými správami, úradným záznamom o podaní vysvetlenia, lekáorskými správami a posudkami, vyúčtovaniami delegovanej poisťnej udalosti, oznámeniami o poukázaní náhrady škody. Nesporným bolo aj vyplatenie žalovanej sumy žalobcom z poisťného garančného fondu poverenej poisťovni (§ 24 ods. 2, ods. 9 zák. o PZP), a to spoločnosti Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., čo bolo taktiež dôkazne preukázané listinami: interný výpis žalobcu, výpisom z účtu žalobcu, likvidačnými správami. Taktiež bolo listinnými dôkazmi (oznámeniami poisťovne Allianz zo dňa 4.4.2017 a zo dňa 28.4.2017) preukázané vyplatenie žalovanej sumy 2.017,73 Eur poškodenému, resp. spoločnosti VOTUM zástupcovi poškodeného.

3. Pokiaľ ide o dôvodnosť jednotlivých častí uplatneného regresného nároku, tak vo vzťahu k vecnej škode v sume 500,57 Eur súd dospel k záveru, že nárok na náhradu škody v uvedenej výške, a teda následne i nárok na uplatnenie regresu v danom prípade bol daný v celom rozsahu, a preto v tejto časti bola žaloba podaná dôvodne. Súd vychádzal z priebehu dopravnej nehody obsiahnutej v uznesení Polície ČR zo dňa 30.11.2016, ako i v úradnom zázname o podaní vysvetlenia, podľa ktorých vozidlo žalovaného po nehode zostalo stáť v stojacej vode, všetci vo vozidle zostali mokří, odev bol silne znečistený, v dôsledku čoho im bolo poskytnuté suché oblečenie. To preukazuje, že došlo k znehodnoteniu ošatenia poškodeného. Argument žalovaného, že poškodený nepredložil žiadny doklad preukazujúci, že mal na sebe veci, ktorých náhradu škody požadoval, súd vyhodnotil ako argument „ad absurdum“, bez racionálneho základu, bez potreby to bližšie odôvodňovať. Súd v rámci hodnotenia dôvodnosti rozsahu vzniknutej vecnej škody dospel k záveru, že v danom prípade (škoda vyvolaná činnosťou žalovaného) je postačujúcim prehlásenie poškodeného o vzniknutej škode, na ktoré poukazoval žalobca. Suma 500,57 Eur nie je neprimeranou, pričom z listinného dôkazu - oznámenia Allianz - vyúčtovanie delegovaná PU zo dňa 4.4.2017, resp. z prílohy k nemu, vyplýva, za aké veci, v akej výške bola náhrada škody priznaná, resp. aj nepriznaná. Náhrada škody bola priznaná za zimnú bundu (40,68 Eur), zimné topánky (31,21 Eur), rifle (15,42 Eur), kožený opasok (8,28 Eur), spodné prádlo (5,60 Eur), tričko (11,06 Eur), hodinky (176,40 Eur), cestovná taška (12 Eur), hotovosť (129,52 Eur), dioptrické okuliare (70,40 Eur). Poškodenie práve týchto vecí vyplýva aj z uznesenia Polície ČR zo dňa 30.11.2016, ako i z úradného záznamu poškodeného o podaní vysvetlenia. Súd nepovažoval za potrebné a ani možné preukazovať dokladmi o kúpe existenciu, hodnotu jednotlivých vecí tak, ako sa tým bránil žalovaný, nakoľko podľa súdu nemožno od nikoho dôvodne požadovať odkladanie takýchto dokladov o kúpe pre takýto účel. Suma 500,57 Eur teda podľa názoru súdu predstavuje skutočnú škodu (§ 443 OZ), čo vyplýva i z listiny - oznámenia Allianz zo dňa 4.4.2017. Nehospodárnym, neúčelným by bolo preukazovanie vzniknutej škody poškodeným iným spôsobom. Súd preto prijal záver o dôvodnosti sumy 500,57 Eur ako vecnej škody.

4. Vo vzťahu ku škode na zdraví (ako bolestné) v sume 1.237,- Eur dospel súd prvej inštancie k záveru, že nárok na náhradu škody bol dôvodný len v sume 795,- Eur (ako súčin 45 bodov x 17,66 Eur), a teda následne i nárok na uplatnenie regresu v danom prípade daný, bol dôvodný len v rozsahu 795,-Eur. Súd pritom vychádzal z posudkov o bolestnom MUDr. I. zo dňa 13.3.2017 v spojení s posudkom MUDr. Q. zo dňa 10.12.2016 v spojení s uznesením Polície ČR zo dňa 30.11.2016, keď zhoda posudkov v časti bodového hodnotenia bola v počte bodov 70, z ktorého sa vychádzalo pri výpočte škody na zdraví 1.237,-Eur - bolestnom (70 bodov x 17,66 Eur), keď z bodového ohodnotenia súd odrátal (ako nepreukázateľne, nedôvodne priznané) počet bodov 25, a to za podvrtnutie krčnej chrbtice. Podľa súdu ohodnotenú bolestnú v počte bodov 45 za jednotlivé položky preukázateľne, dôvodne a bez akýchkoľvek pochybností súviselo s dopravnou nehodou zo dňa 22.2.2016, za ktorú žalovaný zodpovednosť neodmietal. Hoci z listinných dôkazov bola preukázaná existencia zdravotných problémov u poškodeného vo väčšom rozsahu (srdcové problémy, pľúcne problémy, kŕčové žily), avšak vo vzťahu k dopravnej nehode bola podľa súdu daná (bez akýchkoľvek pochybností) súvislosť len s poškodením zdravia v rozsahu: pomliaždenie hlavy bez otrasu mozgu, pomliaždenie hrudnej steny, povrchová rana pravej ruky, povrchová rana ľavej ruky, čo preukazovali predmetné lekárske posudky, ako i lekárska správa zo dňa 22.2.2016 z nemocnice v Piešťanoch, t. j. lekárska správa o vyšetrení (zdravotnom stave poškodeného) bezprostredne po dopravnej nehode, keď boli vykonávané aj RTG šetrenia hlavy, krčnej chrbtice pre uvádzané ťažkosti poškodeným (lekárske správy i posudok MUDr. I.). Uvedené poškodenie zdravia možno hodnotiť ako také, ktoré má svoj pôvod v predmetnej dopravnej nehode, pričom poškodenie zdravia v takomto rozsahu je uvádzané i v uznesení Polície ČR zo dňa 30.11.2016, ako i v úradnom zázname poškodeného o podaní vysvetlenia. Všetky ostatné zdravotné problémy poškodeného nemali svoj pôvod v dopravnej nehode. Ku kráteniu v počte bodov 25 - za podvrtnutie krčnej chrbtice súd pristúpil v súvislosti so záverom znalca z Ústavu súdneho lekárstva v Brne v uznesení Polície ČR zo dňa 30.11.2016, ktorý popísal zranenia poškodeného ako ľahké a povrchné s citeľným obmedzením v obvyklom spôsobe života po dobu do 7 dní, pričom podľa záveru MUDr. I. liečba úrazu podvrtnutia krčnej chrbtice trvá obvykle 28 dní. Súd preto nepriznal poškodenie zdravia u poškodeného vo vzťahu k podvrtnutiu krčnej chrbtice v počte 25 bodov, pre pretrvávajúci rozpor (nejednotnosť) vo vzťahu k tomuto poškodeniu zdravia. Ak by sa vychádzalo z toho, že liečba takéhoto zranenia obvykle trvá 28 dní, bolo by to nepochybne dôvodom na trestné stíhanie žalovaného, čo nebolo v danom prípade uskutočnené, bol prijatý záver o dôvodnosti posúdenia daného skutku ako priestupku. Čo sa týka obranného argumentu žalovaného o nepripútaní sa žalovaného, súd zo skutkového stavu zistil (úradný záznam o podaní vysvetlenia), že poškodený bol pripútaný, opačný záver skutkový stav neposkytuje. Poškodenie zdravia súdom priznané v počte bodov 45 nevylučuje, že mohli vzniknúť aj pri použití bezpečnostného pásu poškodeným, opak preukázaný v konaní nebol. Nemožno prijať záver, že pri použití bezpečnostného pásu nemožno vo vozidle utrpieť žiadne poškodenie zdravia. Preto v tejto súvislosti ani spoluzavinenie na strane poškodeného za poškodenie jeho zdravia v priznanom rozsahu nebolo dané, takéto spoluzavinenie poškodeného nevyplýva zo zisteného skutkového stavu.

5. Pokiaľ ide o uplatnené náklady liečenia - lieky v sume 7,93 Eur, súd dospel k záveru, že nárok na náhradu tejto škody bol dôvodný v celom rozsahu, a teda následne i nárok na uplatnenie regresu v danom prípade daný, bol dôvodný v celom rozsahu. Uvedená suma predstavovala náklady za zakúpené lieky novalgín (0,35 Eur), aspirín (2,53 Eur) a 2x dorsiflex (2,61 + 2,44 Eur), uvedené sumy boli žalobcom zdokladované pokladničnými blokmi. Ich užívanie bolo odporučené lekárom, čo konštatuje MUDr. I. v jej posudku, pričom to vyplýva aj z lekárskej správy zo dňa 22.2.2016. Ich zakúpenie poškodeným za účelom ich užívania bolo preto súdom vyhodnotenú ako dôvodnú a aj preukázanú.

6. Ďalšiu položku škody na zdraví, mali predstavovať náklady na posudok v sume 80,- Eur, tu dospel súd k záveru, že nárok na náhradu tejto škody bol dôvodný, a teda následne i nárok na uplatnenie regresu v danom prípade daný, bol dôvodný. Jedná sa o odmenu za posudok MUDr. I., čo preukazuje listina - vyúčtovanie zo dňa 13.3.2017, vypracovanie ktorého posudku bolo nepochybne a aj potrebné pre účely prijatia zodpovedného záveru o rozsahu priznania bolestného pre rozpory sa vyskytujúce do toho času v rámci riešenia poisťnej udalosti. Argument žalovaného o nepreukázaní vyplatenia tejto sumy MUDr. I. vyhodnotil súd ako účelový. Aj keď priamo dôkaz o vykonaní tejto úhrady MUDr. I. súdu predložený nebol, súd mal túto skutočnosť preukázanú nepriamymi dôkazmi, a to vyúčtovaním MUDr. I. zo dňa 13.3.2017, v spojení s oznámením Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s. (Vyúčtovanie delegovaná PU) o vybavení poisťnej udalosti a uhradení sumy zo dňa 4.4.2017.

7. Pokiaľ však ide o nárok na náhradu straty na zárobku poškodeného v sume 192,23 Eur, súd dospel k záveru, že tento nebol dostatočne preukázaný v tomto rozsahu, a teda následne i nárok na uplatnenie regresu v danom prípade daný nebol. Ako vyplýva z oznámenia Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s. o poukázaní náhrady škody zo dňa 24.4.2017, pri náhrade škody vo výške 5.094,-CZK (po prepočte zrejme 192,23 Eur) sa vychádzalo z počtu 20 pracovných dní x 8 hodín denne x 172 CZK, t.j. 27.520,- CZK pri odpočítaní sumy 12.150,-CZK ako náhrady mzdy a odpočítaní pomernej časti nemocenských dávok v sume 10.276,-CZK. Pri výpočte sa vychádzalo z predloženej pracovnej zmluvy, s týždennou pracovnou dobou 40 hodín (8h/deň), pričom bolo akceptovaných 20 pracovných dní. Potom za situácie, keď predmetná pracovná zmluva (použitá ako základ pre uvedený výpočet) súdu predložená nebola a pri vychádzaní z toho, že dôvodnosť práceneschopnosti pri poškodení zdravia súvisiaceho s dopravnou nehodou by bola do 7 dní (uznesenie Polície ČR zo dňa 30.11.2016), nemožno tento nárok priznať, nakoľko tomu bráni práve jednak nepredložená pracovná zmluva ako i to, že nemožno mechanickým výpočtom (pri počte 7 dní práceneschopnosti) dospieť k pomernej výške tejto náhrady, nakoľko je dôvodný predpoklad, že výška náhrady mzdy nemocenských dávok by bola v danom prípade v inej výške než tej, ktorá bola použitá pri výpočte.

8. Súd prvej inštancie tak uzavrel, že žaloba bola dôvodná v rozsahu 1.383,50 Eur ako súčet sumy 500,57 Eur (vecnej škody), sumy 795,- Eur (náhrada škody na zdraví - bolestné), sumy 7,93 Eur (náklady za lieky) a sumy 80,-Eur (náklady za vypracovanie posudku). Keďže sa žalovaný so zaplatením tohto peňažného dlhu dostal do omeškania, priznal súd žalobcovi aj nárok na úrok z omeškania vo výške 5% ročne z priznanej sumy 1.383,50 Eur, a to od požadovaného dňa 24.6.2017, kedy bol i podľa súdu žalovaný preukázateľne v omeškaní, čo vyplýva z toho, že žalobca výzvou na úhradu dlžnej sumy (1.825,50 Eur) zo dňa 22.5.2017 vyzval žalovaného na úhradu, a to do 23.6.2017, a to i keď sa predmetná zásielka žalobcovi vrátila ako nedoručená dňa 25.5.2017, pretože písomnosť bola žalovanému zasielaná na adresu: 8. mája 4387/15, Piešťany, čo je totožná adresa akú uvádzal žalovaný vo svojom podaní na súd, a teda v zmysle § 45 ods. 1 OZ žalovaný ako adresát hmotnoprávneho úkonu nadobudol objektívnu možnosť sa oboznámiť s jej obsahom, preto dňom 24.6.2017 bol podľa súdu preukázateľne v omeškaní.

9. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 2 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), a prevažne úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu jeho čistého úspechu 37,14%.

10. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný, vychádzajúc z obsahu podaného odvolania v zmysle ust. § 124 ods. 1 CSP, len v rozsahu vyhovujúceho výroku I. odvolanie, a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, teda, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na to, že je správny záver súdu v tom, že bez spoľahlivého a jednoznačného záveru o tom, že škodu spôsobil žalovaný jeho motorovým vozidlom, nemožno založiť regresný nárok žalobcu voči žalovanému. Žalovaný v priebehu likvidácie škody, nedostal možnosť sa k výške škody a svojmu zavineniu, a teda i zodpovednosti za ňu vyjadriť. Žalovaný pritom zotrváva na tom, že za škodu zodpovedal i sám poškodený, pričom škoda nebola dostatočne preukázaná.

11. Pokiaľ ide o sumu 500,57 Eur priznanú žalobcovi titulom náhrady vecnej škody a následného regresného nároku, súd mal za preukázané, že poškodený utrpel takúto vecnú škodu na jeho oblečení a veciach, ktoré mal v okamihu nehody pri sebe, a teda toto plnenie poskytol žalobca poškodenému legitímne, keď súd v rozsudku vymedzil zoznam vecí, ktoré mal mať poškodený pri sebe a ktoré boli zničené, alebo poškodené. Súd skonštatoval, že po nehode vozidlo ostalo stáť v stojatej vode a oblečenie bolo mokré a silne znečistené, na základe čoho vyvodil záver o tom, že oblečenie a ostatné veci boli zničené. Tento argument súdu považuje žalovaný za špekuláciu, ktorá nie je ničím podložená. Žalovanému nie je zrejme, z akého dôvodu by poškodený nemohol veci opraviť, ale tieto veci vyhodil a spôsobil tak vznik väčšej škody na vlastných veciach. V konaní navyše nebolo preukázané, že by poškodený takéto veci mal vôbec pri sebe, úvahy súdu o tom, že vzhľadom na obdobie kedy sa nehoda stala je zrejme, že poškodený nemohol byť nahý a určite mal i bundu, sú opäť len špekulácie. Žalovaný poukázal tiež na skutočnosť, že hodnota týchto vecí bola určená na základe vyhlásenia poškodeného, ktorý uviedol ich hodnotu. S námietkou žalovaného, že takéto určenie ceny nie je možné považovať za riadne preukázanie výšky vzniknutej škody v rámci konania o náhradu škody žalobcom, a teda ani v následnom konaní o zaplatenie regresného nároku, sa súd vysporiadal stručným tvrdením, podľa ktorého ide o argument „ad absurdum“, bez racionálneho základu, bez potreby to bližšie odôvodňovať.

Súd mal za postačujúce prehlásenie poškodeného o vzniknutej škode a tiež, že suma 500,57 Eur nie je neprimeraná. Súd nepovažoval za potrebné a ani možné preukazovať dokladmi o kúpe existenciu, hodnotu jednotlivých vecí tak, ako sa tým bránil žalovaný, nakoľko nemožno od nikoho požadovať odkladanie takýchto dokladov o kúpe, pričom iná forma preukazovania by bola nehospodárna. S tými tvrdeniami súdu sa žalovaný nestotožňuje. Z ustanovení zák. o PZP, vyplýva žalobcovi uhradiť z garančného fondu len preukázanú škodu, z ustanovení Občianskeho zákonníka patrí poškodenému nárok na skutočnú škodu. Poškodený preukázal vznik tejto škody len svojimi tvrdeniami, nepredložil žiaden doklad o tom, že tieto veci naozaj boli pri nehode zničené, napríklad ich fotografie, ktorými by svoje tvrdenia aspoň čiastočne potvrdil. Tvrdenia žalobcu, o tom, že poškodený tieto veci na sebe mal, môžu i nemusia byť pravdivé, rovnako je sporná skutočnosť, či sa tieto veci naozaj zničili, resp. či po nehode boli v takom stave, ktorý by vylučoval ich vyčistenie. I keď poškodený bol určite oblečený, sporná je okrem zničenia týchto vecí i ich hodnota. Poškodený si v rámci nároku na náhradu škody uplatnil i nárok na náhradu za stratené finančné prostriedky, pričom žalovanému nie je zrejmé, akou úvahou žalobca i súd prišli k záveru, že poškodený okrem oblečenia mal pri sebe i hotovosť a v akej výške. Samotná skutočnosť, že poškodený bol oblečený a veci boli znečistené ešte neodôvodňuje záver, že mal nárok na náhradu ich hodnoty zo strany žalobcu a teda ani následný regresný nárok žalobcu voči žalovanému. Ak súd tvrdí, že nie je nutné preukazovať hodnotu poškodených a zničených vecí dokladmi o ich kúpe, ale postačuje len vyhlásenie poškodeného o hodnote takýchto vecí, práve takýto argument súdu je ad absurdum, keď súd značne obchádza ustanovenia nielen Občianskeho zákonníka o náhrade škody, ale i zák. o PZP. Iste nie je povinnosťou nikoho mať odložené doklady o kúpe oblečenia alebo akejkoľvek veci, ale je povinnosťou poškodeného preukázať skutočnú výšku škody, avšak bez dokladov o kúpe je to prakticky nemožné. Ale ide o riziko poškodeného, ktoré nemôže byť prenášané na osobu, ktorá škodu spôsobila. Poškodený ani o jedinej veci nepredložil doklad o kúpe, pričom niektoré z poškodených vecí boli mladšie ako 2 roky, teda v čase ich domnelého poškodenia neprešla ani záručná doba. Minimálne u hodnotnejších vecí by poškodený mohol mať doklad o ich kúpe aspoň počas trvania záručnej doby. Rovnako treba poukázať na skutočnosť, že poškodený napriek tomu, že nemal žiaden doklad, vedel presne uviesť hodnotu vecí, ktoré mal nadobudnúť v období 3-4 roky pred nehodou, čo je vysoko nepravdepodobné. Ak aj poškodenému pri dopravnej nehode vznikla škoda na veciach, je jeho povinnosťou túto škodu preukázať a rovnako preukázať jej skutočnú výšku. Žalobca sa počas likvidácie škody obmedzil len na vyhlásenie poškodeného, bez bližšieho skúmania výšky škody, či vôbec jej vzniku. Súd len mechanicky prevzal tvrdenia žalobcu, pričom argumenty žalovaného bez bližšieho odmietol. Závery súdu neobstoja, nakoľko povinnosť preukázať vznik škody a jej výšku nemožno nahradiť všeobecnými, ničím nepodloženými úvahami žalobcu ani súdu. Uvedená škoda podľa žalovaného teda nebola preukázaná, súd dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

12. Ďalej pokiaľ ide o regresný nárok v sume 1.237,- Eur titulom náhrady škody na zdraví (bolestné), ktoré žalobca vyplatil poškodenému za utrpené poškodenie zdravia z ktorej sumy považoval súd za dôvodnú iba sumu 795,- Eur, kedy vychádzal z porovnania lekárskeho správ bezprostredne po nehode a následne vypracovaného znaleckého posudku, žalovaný má za to, že súd si napriek svojej profesii, vzdelaní i kompetencii pri rozhodovaní o tomto nároku, uzurpoval i kompetenciu hodnotiť zdravotný stav poškodeného, nakoľko žalovaný namietal, že poškodenia zdravia, tak ako boli uvedené v lekárskeho správach z nemocnice v Piešťanoch nekorešponujú s poškodeniami zdravia, ktoré uvádzali neskoršie lekárske správy vypracované s odstupom času, ako i lekárskeho posudku predložený žalobcom. Napriek námietkam žalovaného o týchto nezrovnalostiach, žalobca nenavrhol vypracovanie znaleckého posudku, ktorý by sa s námietkami žalovaného vysporiadal a jednoznačne odpovedal na sporné otázky, teda či poškodenia zdravia, pre ktoré si poškodený uplatňoval nárok na ich náhradu naozaj vznikli v dôsledku nehody, či tieto poškodenia nemohli vzniknúť dodatočne a rovnako nebola vyriešená otázka spoluzavinenia poškodeného. Podľa žalovaného je nesporné, že tieto skutočnosti mal preukázať žalobca, ktorý hoci si uplatňoval regresný nárok, je povinný preukázať, že ním poskytnuté náhrady boli poskytnuté legitímne, teda že na ich úhradu mal poškodený nárok a tým pádom vznikol nárok i žalobcovi. Súd mal zjavne pochybnosti o správnosti znaleckého posudku, keď nároku žalobcu čiastočne nevyhovel, napriek tomu žalovanému nie je zrejmé, ako súd dospel k presvedčeniu, že bez lekárskeho vzdelania je oprávnený hodnotiť rozsah vzniknutých poškodení zdravia poškodeného. Zo znaleckého posudku pritom nevyplýva záver znalca, že by tieto poškodenia zdravia poškodeného museli nevyhnutne súvisieť s dopravnou nehodou, otázne je i hodnotenie zdravotného stavu poškodeného znalcom, ktorý vo svojom znaleckom posudku uviedol také poškodenia zdravia, ktoré neboli poškodenému indikované bezprostredne po nehode. I keď žalovaný pripúšťa, že je možné,

aby sa poškodenie zdravia objavilo i neskôr po udalosti, ktorá ju spôsobí a teda, že nemusí byť indikované bezprostredne, je opäť vecou poškodeného preukázať, ako tieto poškodenia vznikli a že naozaj súvisia s dopravnou nehodou. Rovnako znalecké posudky nešpecifikovali mechanizmus vzniku takýchto poškodení organizmu (zdravia) poškodeného, pričom tieto mali pre vec zásadný význam. Žalovaný trval na tom, že poškodený nebol v čase nehody pripútaný a že ak i utrpel poškodenia zdravia, tieto mohli s touto skutočnosťou súvisieť. Žalobca opak týchto tvrdení žalovaného nijakým spôsobom nepreukázal, s výnimkou cyklických tvrdení o tom, že jeho nárok je regresný a nie je nárokom na náhradu škody. Úvahy súdu o tom, koľko bodov za bolestné poškodenému naozaj patrí, sú opäť len špekulatívne, bez bližšieho základu a opory v skutkovom stave a vykonanom dokazovaní.

13. Žalovaný namietal, že jeho námietkami ohľadne spoluzavinenia poškodeného, keď v čase nehody nebol pripútaný, sa súd vysporiadal len povrchne, hypoteticky. Súd pokračuje v špekuláciách, keď uviedol, že priznaný nárok by mohol byť odôvodnený, keďže podľa vyjadrenia žalovaného bol pripútaný, čo však sám poškodený v inom vyjadrení neuviedol. Rovnako tvrdenie súdu, že samotné použitie bezpečnostných pásov nevyučuje vznik poškodení zdravia je síce možno pravdivé, ale hypotetické, nakoľko predmetom konania bol vznik konkrétnych poškodení zdravia poškodeného a žalovanému nie je zrejmé, na základe akých úvah súd dospel k záveru, že konkrétne dané poškodenia mohli alebo nemohli vzniknúť vzhľadom na (ne)použitie pásov. Zo skutkového stavu síce nebolo zistené spoluzavinenie, ale nebolo ani vylúčené, nakoľko lekárske posudky predložené žalobcom neuvádzajú mechanizmus vzniku poškodení zdravia poškodeného, ani sa nevyjadrujú ku skutočnosti, či by použitie pásov malo vplyv na ich vznik. Žalovaný tiež poukazoval na to, že po použití pásov pri nehode ostávajú stopy, ktoré ale nikde neboli indikované. Preto súd i v otázke posudzovania tejto časti nároku v zásade pracoval s hypotézami a domnienkami, žalobca tvrdenia žalovaného, resp. ich opak žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal. S tým súvisí aj priznaný nárok na náhradu sumy 7,93 Eur titulom náhrady za náklady na lieky. Hoci tieto lieky indikovala vo svojom posudku i Dr. I., vzhľadom na pochybnosti o vzniku škody a zdraví, platia pochybnosti žalovaného i na tento nárok. Súd teda dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, kedy skutkový stav nebol jednoznačne preukázaný a pochybnosti vznesené námietkami žalovaného spofahlivo odstránené.

14. Ohľadom žalobcom uplatnenej sumy 80,- Eur, ktorú súd žalobcovi priznal titulom náhrady výdavkov za vypracovaný znalecký posudok, žalovaný uviedol, že zaplatenie tejto sumy žalobca nepreukázal, čo potvrdil i súd prvej inštancie, keď konštatoval, že aj keď priamo dôkaz o vykonaní tejto úhrady predložený nebol, možno túto skutočnosť vyhodnotiť za preukázanú na základe nepriamych dôkazov, a to vyúčtovania MUDr. I. z 13.3.2017 v spojení s oznámením Allianz- Slovenská poisťovňa, a. s. o vybavení poisťnej udalosti a uhradení sumy zo dňa 4.4.2017. Uvedené tvrdenia súdu možno podľa žalovaného opäť považovať za hypotézy a fabulácie, kedy súd svojimi úvahami suploval povinnosť žalobcu uniesť dôkazné bremeno. Žalobca zaplatenie tejto sumy žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal, preto podľa žalovaného nie je tento nárok legitímny a súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

15. Na záver žalovaný uviedol, že hoci si žalobca voči nemu uplatňoval regresný nárok a nie nárok na náhradu škody, bolo povinnosťou žalobcu preukázať, že ním poskytnuté plnenia boli legitímne, teda preukázané a odôvodnené. Žalobca si však túto svoju povinnosť nesplnil a jeho nároky sú preukázané len hypoteticky, bez bližšieho skúmania dôvodnosti ním poskytnutého plnenia. Žalobca sa takmer bez výhrady nekriticky uspokojil s tvrdeniami poškodeného a takmer všetky uplatnené nároky, ktoré neboli dostatočne preukázané, poškodenému uhradil. Takýto postup nie je správny ani zákonný, navyše žalobca žalovaného napriek zákonnej povinnosti neprizval do procesu likvidácie škody, kedy by žalovaný mohol svoje výhrady uplatniť skôr. Na námietky žalovaného žalobca reagoval tým, že ide o regresný nárok a nemá povinnosť nič preukazovať, žiadne tvrdenia, ktoré žalovaný spochybnil, žalobca nepreukázal ďalším dôkazom a vykonanie takéhoto dokazovania nenavrhol. Postup súdu považuje žalovaný za sporný, kedy súd absenciu dôkazov nahrádza hypotézami a úvahami o tom, ako síce mohol, ale nemusel poškodený takú škodu, ako si uplatňuje utpieť. Skutočnosti, že škoda je primeraná, mohla vzniknúť a pod., samé o sebe nie sú dôvodom na to, aby bola naozaj škoda uhradená a následne vznikol žalobcovi regresný nárok. Preto žalovaný navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne.

16. Žalobca odvolací návrh nepodal, k doručenému odvolaniu žalovaného sa písomne nevyjadril.

17. Ďalšie vyjadrenia strany v odvolacom konaní nepodali.

18. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie v napadnutej časti vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je čiastočne dôvodné, preto bolo potrebné napadnutý rozsudok v napadnutom vyhovujúcom výroku I. v časti o zaplatenie sumy 802,93 Eur s príslušenstvom podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť a vo zvyšnej časti podľa § 388 CSP zmeniť tak, že sa žaloba vo zvyšku zamietla.

19. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnené odvolacie dôvody žalovaného a na odôvodnenie preskúmaného rozsudku bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, pokiaľ žalobe žalobcu o zaplatenie regresnej náhrady žalobcom uhradenej škody v časti vyhovel, a to jednak pokiaľ ide o úhradu vecnej škody 500,57 Eur, náhrady bolestného 795,- Eur, náhrady nákladov liečenia 7,93 Eur, ako aj náhrady nákladov na posudok 80,- Eur, majúc za preukázanú zodpovednosť žalovaného za dopravnú nehodu dňa 22.2.2016, pri ktorej malo dôjsť ku škode na zdraví a tiež k vzniku vecnej škody poškodeného L. D., mal preukázanú príčinnú súvislosť medzi touto dopravnou nehodou a vznikom škody na strane poškodeného, teda aj vznik škody na strane poškodeného a jej výšku v priznaných sumách, spolu s príslušenstvom, čím mal za daný aj regresný nárok žalobcu zmysle ust. § 24 ods. 7 zák. o PZP proti žalovanému.

20. Žalovaný v podanom odvolaní namietal päť základných skutočností, a to, že 1/ pokiaľ ide o vecnú škodu vo výške 500,57 Eur, ktorú mal poškodený utrpieť na veciach, ktoré mal mať v čase dopravnej nehody na sebe a pri sebe, tak podľa žalovaného táto škoda nebola vykonaným dokazovaním dostatočne preukázaná, nakoľko súd vychádzal iba z prehlásenia poškodeného o vzniknutej škode obsiahnutého v uznesení Polície ČR z 30.11.2016 a úradného záznamu poškodeného o podaní vysvetlenia, pričom žalovaný poukazoval na to, že iba na základe týchto dokladov, nemožno mať za preukázaný vznik škody a jej výšku, pretože nebolo preukázané, že práve tieto veci mal poškodený pri sebe, resp. na sebe, ako ani aká bola ich cena v čase nehody, teda v podstate, že v spore žalobca uplatňujúci si regresný nárok nepreukázal skutočnú škodu poškodeného; ďalej 2/ že priznané bolestné 795,- Eur je nedôvodné, pretože nebolo preukázané poškodenie zdravia poškodeného pri danej dopravnej nehode, za ktoré bolo bolestné priznané; 3/ že súd prvej inštancie sa nezaoberal otázkou spoluviny poškodeného, ktorý podľa žalovaného nebol pripútaný bezpečnostným pásom; 4/ keďže je daná spoluvina poškodeného, je sporný aj nárok na regresnú náhradu nákladov na lieky vo výške 7,93 Eur; 5/ že žalobca žiadnym dokladom nepreukázal zaplatenie sumy 80,- Eur za znalecký posudok znalkyne MUDr. Zlatošovej.

21. Nebolo teda ďalej sporným, že žalovaný zavinil, a teda zodpovedá za dopravnú nehodu dňa 22.2.2016, ktorej účastníkom ako spolujazdec bol poškodený L. D., ktorému žalobca ako povinný orgán podľa zák. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení, bol povinný poskytnúť náhradné poistné plnenie z garančného fondu vzhľadom na to, že na vozidlo nebolo v čase dopravnej nehody uzatvorené povinné zmluvné poistenie a že toto poistné plnenie žalobca poškodenému skutočne poskytol. Sporným ostali vznik a skutočná výška priznaných nárokov a tiež otázka spoluviny poškodeného.

22. Podľa § 24 ods. 2 písm. b) zákona o PZP, kancelária poskytuje z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti. Podľa § 24 ods. 3 zákona o PZP, poškodený má právo uplatniť nárok na náhradu škody podľa odseku 2 proti kancelárii za rovnakých podmienok, za akých by mohol uplatniť nárok na náhradu škody proti poisťovateľovi podľa tohto zákona. Podľa § 24 ods. 7 zákona o PZP, kancelária má právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa odseku 2 písm. a), b), f) a g), na náhradu toho, čo za neho plnila.

23. Žalobca je právnickou osobou, ktorá spravuje poisťný garančný fond a v prípadoch poisťných udalostí spôsobených vozidlom, na ktoré nie je uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu, poskytuje poškodeným osobám plnenie z garančného fondu. Ak Slovenská kancelária poisťovateľov - žalobca, poskytne z garančného fondu poškodeným poisťné plnenie, za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti (§ 24 ods. 2 písm. b/ zákona o PZP), má podľa § 24 ods. 7 zákona o PZP právo proti tomu, kto zodpovedá za túto škodu na náhradu toho, čo za neho plnila. Nárok Slovenskej kancelárie poisťovateľov upravený v tomto ustanovení nie je jej vlastným nárokom na náhradu škody odvodeným od práva poškodeného proti tomu, kto škodu spôsobil, ide o osobitný originálny nárok Slovenskej kancelárie poisťovateľov v zmysle zákona, keďže výplata náhrady škody poškodenému, je splnením jej zákonnej povinnosti voči poškodenému, čím Kancelárii síce vznikla majetková ujma, ktorá však nie je škodou. Kancelária má v prípade poskytnutia poisťného plnenia za škodu v zmysle § 24 ods. 2 písm. b) zákona o PZP právo na náhradu poskytnutého plnenia proti tomu, u koho je daná zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka o zodpovednosti za škodu.

24. V danom prípade bol žalovaný nielen vodičom, ale aj držiteľom motorového vozidla, ktorý mal v čase dopravnej nehody právnu i faktickú možnosť disponovať s daným vozidlom a užívať ho. Za škodu spôsobenú prevádzkou daného vozidla, teda žalovaný zodpovedá ako jeho prevádzateľ podľa ust. § 427 ods. 2 OZ, upravujúceho prípad osobitnej zodpovednosti za škodu, založenej na princípe objektívnej zodpovednosti (bez ohľadu na zavinenie). Predpokladmi vzniku zodpovednosti podľa § 427 OZ sú 1/ udalosť vyvolaná osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku, 2/ vznik škody, 3/ príčinná súvislosť medzi 1/ a 2/. Prevádzateľ motorového vozidla teda zodpovedá za škodu spôsobenú objektívnou skutočnosťou, ktorou je nebezpečná povaha samotnej prevádzky motorového vozidla. Musí však byť daná príčinná súvislosť medzi vzniknutou škodou a prevádzkou motorového vozidla, ktoré škodu priamo spôsobil. V zmysle ust. § 429 zodpovedá prevádzateľ ako za škodu spôsobenú na zdraví a veciach, tak za škodu spôsobenú odcudzením alebo stratou vecí, ak stratila fyzická osoba pri poškodení možnosť ich opatrovať. Pokiaľ ide o škodu na veciach, hradí sa podľa § 442 OZ skutočná škoda a ušlý zisk, pričom sa prihliada na všeobecnú cenu poškodenej veci v čase poškodenia (§ 443 OZ). Prevádzateľ dopravného prostriedku tak zodpovedá za škodu na veciach, zničených alebo poškodených, ktoré mal poškodený na sebe alebo pri sebe v čase dopravnej nehody (napr. šaty, alebo spodná bielizeň), ako aj za škodu na veciach, ak dôjde k ich odcudzeniu alebo strate, najmä, ak sa poškodený ocitol v stave, kedy stratil možnosť veci opatrovať.

25. V ust. § 442 ods. 1 OZ je upravený rozsah náhrady škody na majetku. Rozsahom náhrady škody je potrebné chápať, koľko má škodca poškodenému nahradiť. Pri náhrade majetkovej škody sa poškodenému uhradzuje skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo. Skutočnú škodu možno vymedziť ako majetkovú ujmu vyjadriteľnú v peniazoch, ktorá spočíva v dôsledku protiprávneho úkonu, resp. škodovej udalosti v zničení, strate, zmenšení, znížení, či inom znehodnotení majetku poškodeného a ktorá predstavuje majetkové hodnoty nevyhnutné na uvedenie veci do pôvodného stavu. Pri určení výšky skutočnej škody na veci sa zásadne vychádza z ceny veci v čase poškodenia (§ 443 OZ). Obvyklú (všeobecnú, trhovou) cenu predstavuje cena, za ktorú možno v danom mieste a čase zadovážiť náhradné veci rovnakých kvalít.

26. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, pokiaľ ide o regresný nárok žalobcu na náhradu ním uhradenej vecnej škody poškodeného spolu vo výške 500,57 Eur, ktorá mala vzniknúť na veciach poškodeného: zimná bunda (40,68 Eur), zimné topánky (31,21 Eur), rifle (15,42 Eur), kožený opasok (8,28 Eur), spodné prádlo (5,60 Eur), tričko (11,06 Eur), hodinky (176,40 Eur), cestovná taška (12 Eur), hotovosť (129,52 Eur), dioptrické okuliare (70,40 Eur). Súd prvej inštancie uzavrel, že na preukázanie tejto škody, postačuje prehlásenie poškodeného o vzniknutej škode, ktoré vyplývalo jednak z uznesenia Polície ČR zo dňa 30.11.2016 ako aj z úradného záznamu poškodeného o podaní vysvetlenia. Skutočnosť, že malo dôjsť k úhrade takto poškodeným uplatnenej škody, bola potom preukázaná listinou - oznámením Allianz zo dňa 4.4.2017. Súd prvej inštancie však opomenul na predmetnú vec aplikovať ust. § 442 ods. 1 OZ, teda že škodca zodpovedá poškodenému za skutočnú škodu na veciach. Bolo teda povinnosťou žalobcu v spore preukázať, že poškodenému uhradil jeho skutočnú škodu, to znamená, že pri danej dopravnej nehode, došlo skutočne k poškodeniu, resp. strate konkrétnych vyššie vymenovaných vecí a aká bola ich cena v čase dopravnej nehody. Možno súhlasiť s obranou žalovaného, že na preukázanie tejto skutočnosti iba vyhlásenie poškodeného

nepostačuje. V prípade, že žalovaný rozporoval vznik škody na daných veciach poškodeného a ich hodnotu, spočívalo dôkazné bremeno na žalobcovi preukázať, že poškodený v čase dopravnej nehody mal skutočne práve predmetné veci na sebe, resp. pri sebe a aká bola ich hodnota. Tvrdenie súdu prvej inštancie, že takáto škoda sa dokazuje ťažko, tejto povinnosti žalobcu nezbavuje. Ktoré veci mal poškodený v čase dopravnej nehody pri sebe, resp. na sebe, bolo možné preukázať fotografiami, výpoveďami svedkov, samotného poškodeného, ktorý mohol poskytnúť opis týchto vecí, okolnosti ich zadováženia, skutočnosť, prečo mal na sebe práve tieto konkrétne veci, rovnako tiež dokladmi o kúpe, či dokladmi o cene porovnateľných vecí v čase dopravnej nehody. Iba takýmto dokazovaním by bolo možné spoľahlivo preukázať vznik škody na veciach poškodeného a jej skutočnú výšku. Tiež nebolo v spore objasnené, ako poškodený prišiel o veci, ktoré mal mať v čase nehody na sebe, či boli tieto definitívne zničené, alebo len zašpinené a stratené, prípadne ako s nimi bolo naložené. Návrh na vykonanie takéhoto dokazovania však žalobca nepodal, v dôsledku čoho svoje dôkazné bremeno neuniesol. Jeho nárok na náhradu poškodenému poskytnutého plnenia titulom náhrady vecnej škody vo výške 500,57 Eur tak jednoznačne preukázaný nebol. Súd prvej inštancie otázku vzniku a výšky tejto škody nesprávne právne posúdil. V tejto časti preto bolo dôvodné žalobu žalobcu ako nedôvodnú spolu s uplatneným príslušenstvom zamietnuť.

27. Pokiaľ ide o regresný nárok na úhradu vyplateného bolestného v sume 795,- Eur, tak kým súd prvej inštancie vychádzal pri priznaní tejto náhrady z posudku MUDr. I. zo dňa 13.3.2017 v spojení s posudkom o bolestnom MUDr. Q. zo dňa 10.12.2016, uznesenia Polície ČR z 30.11.2016 a lekárskej správy z nemocnice zo dňa 22.2.2016 a mal za to, že priznané bolestné za pomliaždenie hlavy bez otrasu mozgu, pomliaždenie hrudnej steny, povrchová rana pravej ruky a povrchová rana ľavej ruky, súviselo s danou dopravnou nehodou; žalovaný sa v odvolaní bránil tým, že súd nebol kompetentný hodnotiť zdravotný stav poškodeného, že poškodenia zdravia, ktoré boli uvedené v lekárskej správe z nemocnice v Piešťanoch, nekorešponujú s neskoršími lekárskymi správami a posudkom predloženým žalobcom, pričom žalobca nenavrhol znalecké dokazovanie, aby sa vysporiadal s námietkami žalovaného. Odvolací súd však dospel k záveru, že súd prvej inštancie tento nárok žalobcovi priznal správne, keď správne vyhodnotil zistený skutkový stav a vec aj správne právne posúdil.

28. Právny základ nároku na náhradu bolestného je upravený v ust. § 444 OZ, podľa ktorého, sa pri škode na zdraví jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia. Podmienky pre poskytovanie bolestného a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia a výšku týchto náhrad ustanovuje zákon č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia. Bolesťou v zmysle § 2 ods. 1 Zákona o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia, je ujma spôsobená poškodením na zdraví, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov. Pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku. Posudzujúci lekár hodnotí bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia podľa sadzieb ustanovených v prílohe zákona č. 437/2004 Z. z. Lekársky posudok sa vydáva, len čo zdravotný stav poškodeného možno považovať za ustálený.

29. V danom prípade z lekárskej správy zo dňa 22.2.2016 vypracovanej chirurgickou ambulanciou MUDr. X. Q., nemocnice v Piešťanoch vyplýva, že poškodený L. D., bol vyšetrený ako účastník dopravnej nehody v ČR, pričom vyšetrením bola stanovená diagnóza: Contusio capitis reg. F (poranenie hlavy), Contusio parietis thoracis lateralis utrq (pomliaždenie hrudníka), pričom v správe sa tiež uvádza, že boli zistené povrchové rany oboch horných končatín. Následne bolo bolestné obodované posudkovým lekárom MUDr. J. Q., ktorý v posudku zo dňa 10.12.2016 obodoval poranenia poškodeného pri dopravnej nehode, a to za pomliaždenie hlavy bez otrasu mozgu - 5 bodov, pomliaždenie hrudnej steny bilaterálne - 30 bodov, povrchová rana pravej ruky, chirurgicky ošetrovaná - 10 bodov a povrchová rana ľavej ruky chirurgicky šetrená 10 bodov, čo je spolu 55 bodov. Posudkom MUDr. I. bolo za rovnaké položky určené bodové ohodnotenie bolestného spolu za 45 bodov. Súd prvej inštancie potom priznal bolestné za tieto položky spolu za 45 bodov po 17,66 Eur/bod, teda 795 Eur. Neuznal bolestné za uplatnené podvrtnutie krčnej chrčtice, ani za iné ďalšie poškodenia zdravia poškodeného. Z uvedeného vyplýva, že súd prvej inštancie priznal regresnú náhradu žalobcovi iba za to žalobcom uhradené bolestné, ktoré mal bez pochyby preukázané v súvislosti s danou dopravnou nehodou. S týmto záverom súdu prvej inštancie sa aj odvolací súd stotožňuje. Bezprostredne po dopravnej nehode, poškodenému ošetrovanie poskytnuté nebolo. Účastníci dopravnej nehody po jej objasnení políciou ČR, cestovali ďalej na Slovensko, kde až v Piešťanoch podstúpili vyšetrenie v nemocnici. Z lekárskej správy zo dňa 22.2.2016 jednoznačne

vyplýva, že poškodený utrpel pomliaždenie hlavy, pomliaždenie hrudníka, mal tržné rany a oderky na oboch horných končatinách. Tejto lekárskej správe potom zodpovedá aj obodovanie bolestného MUDr. J. Q. a v posudku MUDr. I., z ktorého vychádzal aj súd prvej inštancie, keď priznal podľa tohto posudku obodované bolestné (okrem podvrtnutia krčnej chrbtice, ktoré preukázané nemal). Týmto bolo bezpečne preukázané, že zranenia (pomliaždenie hlavy, pomliaždenie hrudníka, poranenia na oboch hodných končatinách) boli poškodenému spôsobené pri dopravnej nehode zavinenej žalovaným. Žalovaný pritom netvrdil a nepreukázal, že by v čase od dopravnej nehody, do okamihu kedy poškodený podstúpil vyšetrenie v nemocnici v Piešťanoch, sa mohol poškodený dodatočne niekde zraniť. Bolestné, za ktoré bola súdom prvej inštancie priznaná regresná náhrada žalobcovi, tak bolo preukázateľne v príčinnej súvislosti s danou dopravnou nehodou. Neobstojí preto tvrdenie žalovaného, že súd nemá kompetenciu hodnotiť zdravotný stav poškodeného. Súd prvej inštancie vychádzal z lekárskeho posudku a posudkov o bolestnom, pričom všetky jednoznačne spoločne preukazujú, že zranenia, za ktoré bola priznaná regresná náhrada v sume 795 Eur vyplateného bolestného poškodenému, utrpel poškodený v súvislosti s danou dopravnou nehodou. Neobstojí ani argument žalovaného, že vzhľadom na jeho námietky, mal žalobca navrhnúť znalecké dokazovanie, aby preukázal, že poškodený utrpel zranenia pri dopravnej nehode, nakoľko žalobca na preukázanie svojho nároku predložil relevantné dôkazné prostriedky. Ak chcel žalovaný tieto dôkazy spochybniť, bolo naopak na ňom, aby znalecké dokazovanie na preukázanie svojich tvrdení navrhol. Ak ho nenavrhol, svoje dôkazné bremeno neunesol. Podľa odvolacieho súdu, by však takéto ďalšie znalecké dokazovanie bolo aj nadbytočné, keďže skutkový stav v tomto smere bol dostatočne preukázaný už predloženými, vyššie uvedenými dôkazmi.

30. Ďalej spočívala obrana žalovaného v tom, že súd prvej inštancie sa dostatočne nevysporiadal s otázkou spoluviny poškodeného, keď žalovaný tvrdil, že poškodený nebol pripútaný bezpečnostným pásom. Súd prvej inštancie pritom vykonaným dokazovaním mal preukázané, že poškodený pripútaný bol, keď vychádzal z úradného záznamu o podaní vysvetlenia. Z predloženého úradného záznamu (č. I. 33 spisu) pritom skutočne vyplýva, že poškodený po dopravnej nehode polícií uviedol, že si potom ako s vozidlom havarovali, odopol bezpečnostný pás, aby sa dostal von z vozidla. Nie je dôvod pochybovať o bezprostredne pravdivej výpovedi poškodeného v tom čase, keď tento nemal dôvod kalkulovať ohľadom náhrady škody a poskytovať z tohto dôvodu nepravdivú výpoveď. Odvolací súd zistil, že žalovaný v odpore voči platobnému rozkazu (č. I. 93 spisu) navrhol dokazovanie vykonaním lekárskeho posudku/odborného vyjadrenia, ktorým by sa preukázal mechanizmus vzniku zranení poškodeného a či tieto poranenia mohli vzniknúť v prípade, ak by bol poškodený pripútaný; avšak na pojednávaní dňa 10.10.2019 žalovaný uviedol, že na návrhu na vykonanie dokazovania odborným vyjadrením viac netrvá (č. I. 225 spisu). Pokiaľ ide o preukázanie spoluviny poškodeného na vzniknutej škode nepoužitím bezpečnostných pásov, tak ohľadom preukázania tejto skutočnosti ležalo bremeno tvrdenia, ako aj dôkazné bremeno na žalovanom. Žalovaný na odbornom preukázaní tejto skutočnosti netrval, iné dôkazy na preukázanie, že poškodený pripútaný nebol, žalovaný neposkytol. Odvolací súd má teda za to, že ohľadom preukázania spoluviny poškodeného žalovaný neunesol dôkazné bremeno. Mýli sa žalovaný, ak uvádza, že toto dokazovanie mal navrhnúť žalobca a skutočnosť, či bol poškodený pripútaný, preukázať. Naopak, ak sa chcel žalovaný svojej zodpovednosti čo i len čiastočne zbaviť, bolo jeho povinnosťou za týmto účelom navrhnúť relevantné dokazovanie. Pretože tak žalovaný neučinil, neunesol v tomto smere dôkazné bremeno. Dôkazné bremeno v spore totiž nesie nielen žalobca, ale v závislosti od rozhodnej skutočnosti a vývoji dôkaznej situácie, nesie toto bremeno na preukázanie skutočností vo svoj prospech aj žalovaný.

31. Spoluvinou poškodeného pre nepripútanie sa bezpečnostnými pásmi, odôvodňoval žalovaný v odvolaní aj nedôvodnosť nároku žalobcu na regresnú náhradu uhradených nákladov na lieky v sume 7,93 Eur. Účelnosť predpísaných liekov, ich súvis s dopravnou nehodou a úhradu poškodeným inak žalovaný v odvolaní nespochybňoval. Keďže však spoluvina poškodeného v zmysle vyššie uvedeného bodu, v spore preukázaná nebola, je tento nárok žalobcu uplatnený dôvodne.

32. Pokiaľ však ide o súdom prvej inštancie priznanú regresnú náhradu za výdavky na znalecký posudok MUDr. Zlatošovej v sume 80,- Eur, žalovaný v odvolaní dôvodil, že zaplatenie tejto sumy žalobca nepreukázal. Súd prvej inštancie tu vychádzal z nepriamych dôkazov, a to vyúčtovania zo dňa 13.3.2017 a oznámenia Allianz Slovenská poisťovňa, a.s. o vybavení poisťnej udalosti a uhradení sumy zo dňa 4.4.2017. Odvolací súd však zo spisu zistil, že žalobca na pojednávaní dňa 10.10.2019 (č. I. 224 spisu) uviedol, že dokáže doklad o úhrade sumy 80,- Eur MUDr. I. za vypracovanie znaleckého posudku predložiť. Napriek tomu tak žalobca v spore neučinil. Podľa odvolacieho súdu tak tento svoj výdavok

relevantným spôsobom nepreukázal, keď dôkazný prostriedok k dispozícii mal, avšak ho nepredložil. Na vyvodenie tohto záveru odvolacieho súdu pritom nebolo potrebné v tejto časti opakovať dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie, nakoľko by išlo len o dokazovanie listinami, ktorých oboznamovanie súd prvej inštancie už vykonal, tieto listiny boli stranám zaslané, teda nimi disponujú, sú im známe, teda opakovanie dokazovania by bolo nehospodárne.

33. Vzhľadom na uvedené závery, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku I. v časti o zaplatenie regresnej náhrady vyplateneho bolestného v sume 795 Eur a vyplatenej náhrady nákladov na lieky v sume 7,93 Eur, teda spolu v sume 802,93 Eur, spolu s príslušenstvom, odvolaním v týchto častiach žalovaným osobitne nenapadnutým, t. j. úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 802,93 Eur od 24.6.2017 do zaplatenia potvrdil a vo zvyšnej časti napadnutý vyhovujúci výrok I. (v časti o zaplatenie sumy 580,57 Eur s úrokom 5% ročne zo sumy 580,57 Eur od 24.6.2017 do zaplatenia) podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalobu žalobcu vo zvyšku zamietol.

34. Pretože odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, bolo jeho povinnosťou opätovne rozhodnúť aj o náhrade trov celého konania (§ 396 ods. 2 CSP).

35. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

36. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, podľa ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

37. Žalobca sa v spore domáhal zaplatenia sumy 2.017,73 Eur s príslušenstvom, pričom v spore mu bola priznaná suma 802,93 Eur s príslušenstvom. Potom podľa výsledku konania ako celku bol hrubý úspech žalobcu v rozsahu 39,79% (802,93 Eur : 2.017,73 Eur x 100) a hrubý úspech žalovaného v rozsahu 60,21% (100% - 39,79%) a tým je daný prevažný čistý úspech žalovaného v rozsahu 20,42% (60,21% - 39,79%).

38. Úspešnejšiemu žalovanému tak vznikol nárok na náhradu trov konania (prvoinštančného i odvolacieho) voči žalobcovi v rozsahu 20,42% (v zmysle § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP), o ktorom v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP musel aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí. O výške náhrady trov konania v takom prípade v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

39. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).